

[Finansministeren.]

der sidder „i egetop og breder ud sin vinge. De andre småfugle, i skoven er, han monne så jammerlig tvinge.“ Måske skulle den ærede konservative ordfører tænke også på den del af Christian den Andens historie.

Idet jeg til sidst gør opmærksom på — som vist allerede nævnt — at enkelte andre ministre senere vil omtale nogle af de mere specielle problemer, som er rejst af de ærede ordførere, skal jeg på ny anbefale finanslovforslaget til fortsat velvillig — og også gerne kritisk — behandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Ordførerne for partierne venstre og det konservative folkeparti, de ærede medlemmer hr. Damsgaard og hr. Thestrup, er fremkommet med nogle indvendinger imod den foreslåede bevilling til vederlæggelse af arkitekter og teknikere for arbejdet med detailprojektering vedrørende en ombygning af statens museum for kunst. For denne sags hele baggrund og min motivering for vederlæggelse af dette arbejde har jeg under samråd med finansudvalget givet en meget udførlig redegørelse, som også fandt vej til dagspressen.

Jeg selv har været den første til at beklage, at der ikke på forhånd blev indhentet tilslutning fra de bevilgende myndigheder, før projekteringsarbejdet igangsattes. Når dette er sagt, må jeg yderligere tilføje, at det efter min og efter de særlige sagkyndiges skøn er et overordentlig værdifuldt forslag, der nu ligger detailprojekteret i væsentligt omfang. Når tidene ændrer sig, ligger der her et forslag, som forhåbentlig vil kunne gennemføres. Men netop med hele den nuværende usikre økonomiske situation i erindring forekommer det mig vigtigt at give et rimeligt vederlag for det allerede udførte arbejde, der klart belyser museets problemer og hermed er kommet det offentlige til gode.

Den bevilling, der i sin tid søgtes, var på 799.013 kr. og gjaldt projekteringen til og med licitationen. Den bevilling, der er søgt til projektets erhvervelse, er på 592.380 kr. Købesummen er beregnet som et vederlag for det indtil projekteringsens standsning udførte arbejde efter de af boligministeriet godkendte honoreringstakster. Der foreligger altså en mindredgift på ca. 208.000

kr. i forhold til det i sidste finansår stillede forslag.

Jeg vil meget henstille til velvillig overvejelse, at denne på så mange måder vanskelige sag nu løses som foreslået i det fremsatte finanslovforslag.

Arbejds- og socialministeren (Brundvad):

Jeg vil gerne først principielt sige tak til de ærede ordførere for den positive indstilling, som de alle har haft til den sociale udvikling. Det er klart, at der kan være forskellige opfattelser af enkelte problemer, men jeg har forstået de ærede ordføreres indledninger i går sådan, at man principielt vedstår den sociale linje: at vore sociale goder skal følge med i den almindelige samfundsudvikling.

Dernæst vil jeg gerne kommentere nogle af de konkrete spørgsmål, som de ærede ordførere har rejst vedrørende arbejds- og socialministeriet.

Det ærede medlem hr. Damsgaard nævnte spørgsmålet om stigningen i udgifterne til arbejdsløshedsforsikringen. Jeg kan herom oplyse, at stigningen i statens udgifter til arbejdsløshedsforsikringen selvfølgelig ikke skyldes udgifter på grund af stigende ledighed, men derimod, at folketinget i foråret 1962 har gennemført ændringer i arbejdsløshedsloven, som vil medføre udgifter på ca. 5 mill. kr. Ændringerne drejer sig om forhøjelse af dagpengesatserne, lempelse i karenstidsreglerne, forhøjelse af refusionsprocenten for sociale ydelser, graduering af brændselshjælpen og ændringer i reglerne om huslejhjælp. Disse ændringer er ifølge finanslovforslaget anslået til at ville medføre en udgift for det offentlige på ca. 15 mill. kr. Der er altså således tale om en lovbunden udgift, som medfører den stigning, det ærede medlem talte om.

Det ærede medlem hr. Damsgaard omtalte også spørgsmålet om bevillingerne til beskæftigelsesforanstaltningerne, og det ærede medlem gav udtryk for den opfattelse, at det for tiden i højere grad drejer sig om arbejdskraft end om beskæftigelsesforanstaltninger. Jeg er principielt ganske enig med det ærede medlem. Det drejer sig om at få flest muligt ledige beskæftiget ved normalt arbejde. Den høje beskæftigelse har da også givet anledning til, at det har været muligt at nedsætte bevillingerne til beskæf-